

Viering 11 augustus 2018
Thema: "Tot leven gewekt."

Voorgangers: Piet Lahaije en Wim van Herk.

Paaskaars is al aangestoken.

Mededelingen

Klankschaal

Woord van welkom en inleiding

Welkom U allen, overal vandaan hierheen gekomen, om met elkaar te luisteren naar het woord van God zoals dat tot ons komt in de lezingen uit de Schrift.

In de lezingen van vandaag horen wij hoe de profeet Elia gesterkt door het brood dat God hem geeft, veertig dagen en nachten door kan lopen tot hij komt bij de berg Horeb. Een hele prestatie voor een mens En dan horen wij in de evangelielezing hoe Jezus tegen de Joden zegt: Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald: wanneer iemand dit brood eet zal hij eeuwig leven. Woorden die de Joden die bij hem waren, vreemd in de oren moeten hebben geklonken. Misschien weten wij er ook niet zoveel raad mee. Het thema van deze viering is: "Tot leven gewekt". Dat overkwam Maria, van wie wij binnenkort haar Tenhemelopneming vieren. Maria, de moeder van Jezus zingt een mooi lied, een Magnificat. "Mijn ziel prijst en looft de Heer." Het is een lied van bevrijding. Een lied dat nog steeds ervaren wordt als een uitdrukking van de hoop dat Gods macht, heiligheid en barmhartigheid die bevrijding bewerkstelligen. Een lied dat mensen overeind helpt en houdt.

Laten wij zingend, biddend en overwegend, gesterkt door dat levende brood dat uit de hemel is neergedaald, samen op weg gaan naar Hem die wij eerbiedig bij zijn naam noemen: In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Inleidende muziek: "Magnificat" van J.S. Bach o.l.v. Ton Koopman.

Oasekaars wordt aangestoken

Openingslied: GvL 456: 1, 3, 4 en 5. Het lied van Gods aanwezigheid.

Gebed.

**Goede God,
Gij laat U vinden
door mensen die elkaar
gastvrijheid betonen.
Leer ons zo met elkaar om te gaan
als Gij dat doet met ons,
opdat machtigen beschaamd
en geringen verheven worden,**

**vandaag en alle dagen van ons leven.
Amen.**

Vredeskaars wordt aangestoken

Vredeswens

V: 'Mijn woord is niet ver', staat er geschreven.
God spreekt tot het hart van hen
die daarvoor ontvankelijk zijn.
Bidden wij dat zijn woord ruimte bij ons vindt,
en ons vervult met zijn vrede.

**A: Gij die ons verwachtingsvol tot leven
hebt geroepen,
Gij die met uw hart bij mensen zijt,
met mensen begaan, om mensen bewogen,
wees hier aanwezig
met alles wat Gij voor ons voelt
en voor ons zijn wilt.
Spreek ons uw vrede tegemoet,
opdat wij daarin geborgenheid vinden
en bij U thuis mogen zijn.
Omgeef ons met de warmte van uw menslievendheid,
opdat wij zullen opleven
en elkaar tot zegen zullen zijn. Amen.**

Laten wij elkaar Gods vrede toewensen

Vredeslied: "Vrede voor alle mensen."

Eerste lezing: 1 Koningen 19: 4 (3) - 8 (NBV).

Inleiding

Elia, die leefde omstreeks het jaar 850 vóór Christus, wordt in het Jodendom gezien als één van de belangrijkste profeten. Niet alleen in de tijd van de Bijbel maar ook daarna is Elia bij de Joden gebleven in verschillende verschijningen. Elia is de profeet van vertroosting. Hij zal voorafgaan aan de Messias. Zij zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Ook nu nog vormt Pesach, het Joodse paasfeest, één geheel met de verwachting van de Messias. Tijdens de Sedermaaltijd, op de eerste avond van het Joodse paasfeest, staat een stoel klaar voor Elia en op de tafel staan een bord en een beker wijn voor de profeet.

Als het ongezuurde brood wordt gebroken, legt de Joodse vader ook een stuk op het bord van Elia. De kamerdeur wordt geopend en Elia wordt uitgenodigd binnen te komen met het goede nieuws over de Messias.

Alle aanwezigen staan op, een beker wijn in de hand, en de vader spreekt een gebed uit. Daarna zegt de vader met luide stem, terwijl allen verlangend naar de deur kijken: "Gezegend zij uw ingang, Elia!"

Na enige minuten wachten wordt de deur weer gesloten en omdat Elia niet kwam, spreekt de vader weer een gebed uit. "Wanneer zult Gij erbarmen hebben en ons weer genadig zijn? Aanschouw ons lijden. Wij zijn verstrooid onder de heidenen. Zij bespotten ons en zeggen: 'Waar is uw God, waar blijft de belofte van Zijn komst?' Wij worden afgemat, toch hopen wij, Here!"

Ook Elia is afgemat. Hij, wiens naam betekent: "JHW is (mijn) God" was een markante persoonlijkheid. Eigenhandig doodde hij 450 profeten van Baäl. Op zijn gebed was het 3 jaar en 6 maanden droog in het land en op zijn gebed ging het ook weer regenen.

In het Schriftgedeelte dat we gaan lezen is er weinig meer over van zijn grote daden. Elia is zwaar teleurgesteld, wil helemaal niets meer, wil eigenlijk dood. Hij is opgebrand, uitgeput, leeg, lijdt aan een burn-out...

Maar dan wordt hij weer tot leven gewekt.

3. Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden. Bij Berseba in Juda aangekomen liet hij zijn knecht achter

4. en zelf trok hij één dagreis ver de woestijn in. Daar ging hij onder een bremstruik zitten, verlangend naar de dood, en zei: 'Het is genoeg geweest, HEER. Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.'

5. Hij viel onder de bremstruik in slaap, maar er kwam een engel die hem aanraakte en zei: 'Word wakker en eet wat.'

6. Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood, in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water. Nadat hij had gegeten en gedronken ging hij weer onder de struik liggen.

7. Maar de engel van de HEER kwam terug, raakte hem opnieuw aan en zei: 'Sta op en eet, anders is de reis te zwaar voor je.'

8. Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken, liep hij gesterkt door dit voedsel, veertig dagen en veertig nachten door de woestijn, tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God.

Lied: GvL 615: couplet 1, 2 en 5 Het lied van de oproep ten leven.

Evangelielezing: Johannes 6: 41 - 51 (NBV).

Acclamatie: Psalm 25-I Naar u gaat mijn verlangen Heer.

Levend woord

Als wij vandaag in de krant een verhaal zouden lezen, zoals wij daarnet in de eerste lezing hoorden over iemand die na het eten van een stuk brood veertig dagen en veertig nachten aan een stuk had kunnen doorlopen, dan zouden wij tegen elkaar zeggen: "Die journalist had een grote fantasie."

De schrijver van dit verhaal uit de bijbel wist waarschijnlijk niet goed hoe hij op een andere manier aan de mensen **in zijn tijd** uit moest leggen, hoe groot en machtig God wel was. Elia, uitgeput en ten einde raad had de moed opgegeven. Hij wist niet meer wat hij als profeet tegen Gods volk nog moest zeggen. Terwijl hij ligt te slapen, wordt hij door een engel wakker gemaakt die hem een brood aanreikt en zegt: "Eet en drink, want je hebt nog een lange weg te gaan." Hij staat op, eet en drinkt en loopt dan veertig dagen en veertig nachten tot hij bij de berg Horeb komt, voor de Joden de berg waar God tot hen spreekt.

Het moet toch wel een heel speciaal brood zijn, als hij daardoor zo ver en lang kan lopen. Elia wordt door het eten van dit brood van God weer tot leven gewekt en is weer tot alles in staat. En dat was nog maar gewoon brood, maar Jezus zegt dan in het evangelie, dat hij het brood is dat eeuwig leven geeft. “Wie van dit brood eet,” zegt hij, “wordt echt ten leven gewekt en zal niet sterven.”

Ik kan mij voorstellen, dat de Joden het niet begrepen. Of misschien wel het niet wilden begrijpen. Zij waren nog maar pas bij de wonderbare broodvermenigvuldiging geweest en zij liepen achter Jezus aan in de hoop, dat zij weer zo'n wonderbaarlijk iets zouden meemaken. En daar was het Jezus met zijn prediking niet om te doen. Hij wilde hen en ook ons duidelijk maken dat dat brood een teken van iets anders was. Niet zoals het manna in de woestijn. Nee, het brood dat Jezus de Joden, maar ook ieder van ons wil geven is een aanzet tot verandering in onze levenswijze, een verandering in hoe wij zijn. Daarom noemt hij zichzelf dat brood. Hij leeft ons voor hoe onze verhouding ten opzichte van zijn Vader, van God, zou moeten zijn.

Als wij niet ons eigen ik voorop zetten, maar ons door zijn brood ten leven laten wekken, als wij leven net zoals Hij, gericht op de Vader, gericht op onze medemens, dan zal onze wereld veranderen. Dan zal er niemand zijn, die eenzaam en alleen is op onze wereld, dan zal er geen oorlog, geen honger meer zijn. Wij zullen wel sterven, maar blijven leven, omdat wij van dat levensbrood gegeten hebben.

Stilte

Geloofsgebed

V. Wij beseffen en aanvaarden
dat wij onze rust niet vinden
in de zekerheid van wat wij belijden,
maar in verwondering
over wat ons toevalt en geschonken wordt:

**A dat wij onze bestemming niet vinden
in onverschilligheid en hebzucht,
maar in wakkerheid en verbondenheid
met al wat leeft;**

V. dat ons bestaan niet voltooid wordt
door wie wij zijn en wat wij hebben,
maar door wat oneindig groter is
dan wij kunnen bevatten.
Amen.

Lied: GvL 507 “Nu nog met halve woorden.”

Collecte en muzikaal intermezzo: Magnificat van Taizé.

Voorbeden

Iedere voorbede wordt afgesloten met Kyrië 12 van Taizé

V Richten wij ons vol vertrouwen met onze gebeden tot God, die Heer van het leven is en weet wat in ons omgaat.

Voor de leiders van kerk en wereld: dat zij hun taak naar beste weten en kunnen vervullen en speciaal aandacht hebben voor kwetsbaren, dat zij hen die achteraan staan naar voren halen. Laat ons zingend bidden...

A Voor vrouwen en mannen die niet gehoord worden en op geen enkele manier tot hun recht komen: dat zij met Maria als voorbeeld inspiratie vinden om te blijven opkomen voor meer rechtvaardigheid. Laat ons zingend bidden...

V Voor kinderen overal ter wereld die uitgebuit worden of verwaarloosd: dat zij mensen ontmoeten die hen bijstaan en hen leren dat het kwaad niet het laatste woord heeft. Laat ons zingend bidden...

A Voor ons allemaal samen, hier en overal: dat wij elke dag opnieuw ervoor durven te kiezen God te ontvangen in ons leven, dat wij zoeken naar wat leven geeft en vruchtbaar is. Laat ons zingend bidden...

Voor de zieken in onze geloofsgemeenschap. Laat ons zingend bidden.....

En laten wij een ogenblik in stilte bidden voor alle vragen die er leven in ons hart...

Wij bidden voor de intenties die er geschreven staan in het **intentieboek**. (...)

Laat ons zingend bidden.....

Wie dat wil kan naar nu naar voren komen om een intentie uit te spreken en een lichtje aan te steken.....

A God van leven, wij danken U voor wat U ons in Maria ten voorbeeld hebt gesteld: dat U in ons leven wilt binnenkomen en dat wij U mogen ontvangen. Door de genade van Jezus Christus, onze Heer, voor nu en altijd. Amen.

Het **lichtje van de maand** gaat naar: (...)

Bidden wij nu samen het Onze Vader.

En bidden wij dan nu ook vanwege het aanstaande feest van Maria samen het Wees gegroet....

Brood voor onderweg

Gezegend Gij, bron van hoop
die vrijheid scheidt die warmte geeft
die voelbaar in ons midden
er wil zijn voor elke mens

Gezegend Gij, bron van liefde
die de zon laat schijnen
over rivalen en vrienden
over volkeren in oorlog
en landen in vrede.

Gezegend Gij die ons geweten wakker houdt
die ogen opent
om te zien wat ons te doen staat,
werken aan uw wereld
van menswaardigheid.

Gezegend Gij, bron van leven
zichtbaar geworden in Jezus van Nazareth,
die hoop en toekomst gaf
die uw woorden sprak,
die uw daden deed, om licht te zijn,
om mens te zijn,
om goed als God te zijn,
voor elke mens.
Hij gaf zijn liefde
tot het uiterste toe.

Zijn naam en wat hij heeft gedaan
gedenken wij hier deze avond
om ooit te worden wie hij was:
uw zoon-

en wij nemen dit brood
om ooit te komen waar hij is
bij U.

(Wij geven een stukje brood aan degene van wie wij het mandje hebben ontvangen).

Slotgedachte: “Magnificat” in een bewerking van Huub Oosterhuis.

V Ik zing van ganser harte voor de Heer, ben opgetogen om mijn God en Redder.
Want Hij had oog voor mij, zijn dienaar, maar wie ben ik dat Hij mij heeft gevraagd.
Nu mag ik mij voortaan gelukkig prijzen, dat Hij zo grote dingen aan mij deed.
En alle eeuwen stemmen met mij in, de Heer is machtig en zijn naam is heilig.
Iedere tijd opnieuw gaat zijn genade naar allen die eerbiedig met Hem leven.

**A Genade is zijn kracht, maar alle hoogmoed, al onze eigenwaan ontmaskert Hij.
Alle machthebbers stoot Hij van hun tronen, arme en kleine mensen maakt Hij groot.
Wie honger hebben geeft Hij overvloed de rijken stuurt Hij heen met lege handen.**

V Altijd is Hij zijn woord nog trouw gebleven, altijd bezorgd om Israël zijn dienstknecht.
Zo had Hij het beloofd aan onze Vaders, aan Abraham en aan zijn volk voorgoed.
Eer aan de Vader, aan de Zoon en aan de Geest, nu en altijd, door al de eeuwen.
Amen!

Inleiding op de Zegenbede.

Onder het Kruis werd niet alleen Johannes aan Maria als kind gegeven, maar werden ook wij, als geloofsgemeenschap en volgelingen van Jezus, aan Maria als kinderen gegeven.
Laten wij dan als leerlingen van Jezus ons gesteund weten door Maria's moederlijke zorg

ook voor ons. Laten wij als leerlingen van Jezus door het leven gaan en net als Maria volmondig 'Ja!' zeggen tegen wat God van ons vraagt.

Zegenbede

Wij wensen
dat gezegend is
de grond onder onze voeten,
het pad waarop wij gaan,
het doel van ons verlangen.

Wij hopen
dat gezegend is datgene
waarop ons denken zich richt,
naar wie onze liefde vloeit,
waarnaar onze hoop uitgaat.

Wij wensen
dat wij vrede en vreugde vinden
in wie ons pad kruist,
in wie ons op onze tocht vergezelt,
in wie in ons leven komt.

Dat wij mogen leven in verbondenheid
met onze ziel,
met onze geliefden,
met allen die onze kleurrijke samenleving koestert.

Wij bidden Maria
dat zij ons bewaart en behoedt op onze levenstocht
en dat het Kind geboren wordt in ons.

Zo zegene ons **de Vader, de Zoon en de heilige Geest. Amen**

Slotlied. Lied van de Sterre der Zee.

O REINSTE DER SCHEPSELEN

1. O reinste der scheps'len, o moeder en maagd,
Gij die in uw armen het Jezus-kind draagt,
Ma - ri - a, aan-hoor on-ze vu - ri - ge beê,
ge-leid ons door 't leven, o Ster-re der zee;
Refrein: O Ster-re der zee, o Ster-re der zee,
ge-leid ons door 't leven, o Ster-re der zee.

The image shows a musical score for the hymn 'O Reinste der Schepselen'. It consists of six staves of music in a single system. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The piece concludes with a double bar line.

**Bedreigen ons noodweer of storm op ons baan,
is 't scheepj' onzer ziel in gevaar te vergaan,
bedaar, o Maria, de storm op uw beê,
stort hoop ons in 't harte, o Sterre der Zee.
Refrein.**

**Maria, als gij onze schreden geleidt,
schenkt gij ons uw licht en uw bijstand altijd;
dan landen wij veilig ter hemelse reê,
en danken u eeuwig, o Sterre der Zee.
Refrein.**

Tijdens het verlaten van de kerkzaal luisteren we naar "Vocalise" van Rachmaninoff, in een uitvoering door Kiri Te Kanawa.

